

O Jēzau romus, o Jēzau puikus¹

O Jesulein süß; T.: Valentin Thilo (1607 - 1662), m.: J. S. Bach

O Little One Sweet; V.: Percy Dearmer (1867-1936)

1. O Jēzau romus, o Jēzau puikus,
Tu – Tēvo valiai klusnus Sūnus.
Ir Dievas, ir kartu Žmogus,
Mirtingiems vargšams pats lygus;
O Jēzau romus, o Jēzau puikus!
2. O Jēzau romus, o Jēzau puikus,
Pripildai žemę visą džiaugsmu.
Paguodā iš Dangaus valdū
Neši žmonēms, pilniems kančiy;
O Jēzau romus, o Jēzau puikus!
3. O Jēzau romus, o Jēzau puikus,
Tu Meilēs kupinas tobulos!
Uždek ir mus skaisčia liepsna,
Kad taip mylētume Tave;
O Jēzau romus, o Jēzau puikus!
4. O Jēzau romus, o Jēzau puikus,
Padēk išpildyt, ką skyrei mums!
Priklauso visa Tau išties!
Tikēti duok iki mirties...
O Jēzau romus, o Jēzau puikus!

V.: Vilma Sabutienė, 2016 12 21

---

¹ Sukeista vietomis *sweet* (angl. *puikus*) ir *mild* (*romus*) – liet. labiau skamba pirmiau *romus*, o gale – *puikus*. *Sweet* (vok. – *süß*) – ne tik *saldus*, bet ir būtent *nuostabus*, *žavingas*, *žavus*, *įstabus*; tad senoviškai, pagal tą *Jesulein süß* dvasią, kaip tik lyg ir labiausiai tinka talpus apibūdinimas ***puikus*** (senoliai dar ir dabar taip sako apie gražius, šaunius, gabius, išvaizdžius, mielus, įspūdingus žmones).

Mild (vok. – *mild*) – *švelnus*, *geras*, *atlaidus*, *užjaučiantis*, o labiausiai apimamtiis įvardijimas būtų ***romus***. Taip ir tapo *O Jēzau romus, o Jēzau puikus* – nelabai mums įprasta, bet juk ir *Jesulein süß* ar *O Little One Sweet* ne kasdien vartojame. Šiaip apibūdinimus, kreipinius *skaisčiausias*, *saldžiausias* regime giesmynuose, bet ne per dažnai. Na, Kūdikio Gimimas ir yra švenčiamas tik kartą metuose ☺